

Dansvakantie in Oostende – juni 2017

Inleiding:

Na goed drie weken relatieve rust aansluitend aan de warme dansvakantie in Kreta, bood zich op de kalender van *DanssportVlaanderen* al het volgend evenement aan, nl. de dansvakantie voor senioren in Oostende en dat van 12 tot en met 16 juni 2017.

te treffen. Beetje stress dus voor de lesgevers aldaar, maar we hadden er ter plaatse weinig of niks van gemerkt.

Swat !! (vrije vertaling van 'so what'), voor deze actieve vakantie in eigen contreien was er dus iets meer voorbereidingstijd en de deelnemers hadden hoge verwachtingen temeer omdat

er weinig of niets werd 'gelekt' door de eerste groep van mei 2017. Ik had al stillekes geïnformeerd bij een deelnemend koppeltje van de vorige sessie, maar die hadden de verrassing behouden.

Hoe dan ook vertrokken alle deelnemers richting de zonnige kust. Sommigen waren er echter al een dagje vroeger om de stress van het maandagsberoepsverkeer te mijden.

Wegens overgroot succes was dit de tweede editie dit jaar. De eerste vond plaats in mei en juist, maar dan ook juist voor tijdstip Kreta, wat inhield dat Ilse en Dré zich toen hebben moeten reppen en quasi gewoon de valiezen met vuile tegenpropere kledij hebben gewisseld om naar Kreta te vertrekken. Voor Dré en zijn vrouwtje werd het dan wel vakantie, maar Ilse zou in Kreta als danspartner van Leo optreden en er waren toch nog enige laatste technische voorbereidingen

Maandagmorgen in hotel Vayamundo aan zee:

Van heinde en verre, uit Vlaanderen dus, kwamen de deelnemers toegestroomd en desondanks de ondertussen klassieke files op de autostrades en de even bekende treinvertragingen, kwam iedereen tijdig en wel aan op de plaats van bestemming.

Het eerste wat opviel waren de nu volledig afgewerkte vernieuwingen aan het gebouw. Een ruime moderne inkomhal en de nieuwe garage-inritten waren 'eyecatchers' alsook een vernieuwde eetzaal.

Swa en Ilse waren al ter plaatse om ons te verwelkomen en het werd terug voor elkeen van ons een hartelijk weerzien. Er waren wel een paar 'nieuwe' koppeltjes bij maar die werden gewoon in de vreugdestroom meegesleurd.

Nu iedereen nog fris en monter was huppelde ik ondertussen alweer rond met mijn 'padje' om dit stukje levenstijd digitaal vast te leggen.

Tijd vliegt en de klok sloeg twaalf voor we het wisten. Swa troonde ons mee naar de vernieuwde eetzaal in de 'oude vleugel', waar we deze week de maaltijden zouden nuttigen. Het eten bewees zich als smakelijk en zeker voldoende. Er was bij elke maaltijd keuze uit twee warme menu's en de saladebar was rijkelijk gevuld. Ook de drank werd gesmaakt (en vloeide gul bij deze warmte) en er was keuze uit wijnen, bier en verschillende frisdranken. Schol dus !!

Na de maaltijd werd het nog resterende vrije uurtje gebruikt om de kamer of studio verder te exploreren en de valiezen uit te pakken.

Om 14.00 uur werden we dan in de onderliggende danszaal verwacht waar Swa, Ilse en Dré ons opwachtten. Met een klein woordje vooraf nam Swa de leiding en startte met een verwelkomingsdans, de "Alligator shuffle". We sloegen echter TILT vanaf de eerste stapjes. Was het nu te moeilijk of was het onkunde ?? We bakten er geen yota van !!

Qua hilariteit liep de emmer wel over en tot eenieders jolijt ging de Swa zelf in de fout waarna hij even in zijn spaarzame hardos krabde. Het was geen krokodil om zonder handschoenen aan te pakken !! Volgende poging beter zeker ???!

Ilse en Dré pakten de draad dan over en showden eerst al maar eens de lijntjes Chacha en Quickstep, waarna we in slow-motion aan de dansboterham begonnen. De **Chacha** bevatte een mooie passencombinatie en de **Quickstep** kreeg een vlotte lijn toegemeten, en door de opgeslagen danservaring toverden we al snel vooruitgang uit onze stijve knoken. Soms toch niet gemakkelijk als je weet dat bij mijn klein madammeke alles wat links is, rechts is, en al wat naar voor moet in de achteruit geduwd wordt. Mijn grijze krullen, of wat er van overblijft, zijn er niet door niets gekomen, hé !! Maar eerlijk toegegeven, soms ligt de fout ook wel bij mij, hoor !

In alle geval pakten we de twee eerste lessuren met brief en na de zeker noodzakelijke douche, vielen we voor de tweede keer aan op de dis.

Met de uitgebreide maaltijdbuffetten van Kreta nog in ons achterhoofd leek het resultaat van de grootkeuken alhier eerder een beetje mager (zijn we blijkbaar verwend geworden of komt het door mijn kritische blik als ex-kok?). Er was wel een simultane bedieningstoog en wie slim was sloot aan in de kortste rij. De aparte ronde saladebar was goed gekoeld, gemakkelijk bereikbaar en bood voor de rest van de week een standaard aan koude groenten en sausen. Het dessertenbuffet had een ruime keuzemogelijkheid en vooral de ijskreelepel ging van hand tot hand en voor bananen moest je rap zijn. Maar met honger ging je hier dus zeker niet van tafel.

Rond 19.30 uur vatten we onze tweede shift van de dag aan en wonder boven wonder, het lukte al veel beter. De danszaal had weliswaar geen airco maar door het hoge plafond was het er toch relatief koel.

Het pittige verwelkomingsdansje (de shuffelende krokodil) nam mooiere vormen aan maar bezorgde Christiane soms een pijnlijke grimas. Het menske had nog maar pas de arm uit de gips en had een dikke blauwe hand waar iedereen dan in kneep natuurlijk. Maar ze beet door en elkeen hield er al snel rekening mee. Dansers leg je dus beter niet in de plaaster, ze doen toch door.

Om halftien ging die avond de naald van de plaat en snakten we allemaal naar een verkwikkende douche en droge kledij. Enkelen waagden zich nog in de bar voor een laatste verfrissing en het werd toch nog een mini-lachfestival tot iets voor middernacht.

De volgende morgen bepaalde het vroege zonnetje en het ruisen van de zee de ochtendstemming. Al vlug kregen we tijdens het ontbijt in de mot dat er iemand jarig was vandaag. Pieter was de gelukkige van dienst en kreeg zelfs een inderhaast geproduceerd feesthoedje op de knikker, waarna hij zijn boterham vooreerst kon vergeten omdat de reeds aanwezigen hem kwamen gelukwensen.

Gesterkt door vezels, ei, spek, melk, stroop en liters koffie, ging het vervolgens richting -2 voor verderzetting van de danskunsten.

De zenuwen van de eerste uren leken verdwenen want we verteerden de pasjes als smoothie. Zelfs ons opwarmingsdansje ging vlot, zonder fouten en op tempo.

De quickstep liet de temperatuur weer stijgen en foutjes bleven niet uit. Mijn danspartner begon weer lief te zagen en ging hulp halen bij de dansburen waarna ik, toegegeven, inderdaad een klein foutje maakte en mijn nieuwe dansdame pardoes en pijnlijk op de voet trapt. Nu wist ik waar op te letten. Toch deed iedereen dapper door en voor **Ilse en Dré** was geen enkele moeite teveel om ons op het juiste spoor te brengen.

Een trage-wals-linedance (unchained melody) van Swa als tussendoortje, zette dan even de concentratie on-hold en bracht een beetje de rust terug. Echter niet voor lang want de stukjes chacha en rumba verstoorden het beeld van rust en vrede.

Maar uit ervaring wisten we dat, op het einde van de week, het doel uiteindelijk toch zou bereikt worden.

Een kleine aanpassing aan het weekschema bracht de groep dan 's namiddags naar **Oostende** en wel naar het **casino**. Voor de meesten onder ons

een onbekende omgeving. Na een korte rit op een eivolle tram, en 33° warm, betraden we het domein van de roulette, de blackjacktafels en de éénarmige bandieten. We werden precies als VIP'S ontvangen en na de verplichte registratie door

de hostess meegetroond naar de speelzaal waar ons koffie en lekker gebak werd aangeboden aan een superlange

sjieke tafel. We zaten er exclusief want de zaal was nog gesloten voor het publiek en de "echte" spelers.

Na de koffie kregen we een voorstelling en uitleg over de verschillende goksystemen, waarna we de mogelijkheid kregen om zelf te gokken en te spelen. Gewapend met ENKELE jetons verdrongen we ons rond de tafels om er met een AlCapone-flair onze munten te deponeren, waarna bijna iedereen zijn muntjes in de bak van de croupier zag verdwijnen. Eén zaak leerden we snel en dat is, dat we geen gokkers zijn. De vooropgestelde danscruise die we met de winst zouden boeken, konden we dus vergeten.

Kort nadien openden de deuren voor het publiek en al snel zaten of liepen er een

Zoals gisteren verliepen de twee volgende lessuren na het avondeten vlot. Langzaam sijpelde de praktijk door en Ilse kon al technische verbeteringen aanbrengen. Ook de kennismakingdans begon te smaken en Swa zag zijn schaapjes huppelend ronddartelen.

paar 'habitués' rond. Terwijl nog enkelen uit onze groep voorzichtig en na lang studeren hun Zeurochips plaatsten, verschenen er meer en meer typtjes die torentjes van twee- drie- en vijfhonderd euro op de tafels deponeerden. Dit was dus echt, geen film, keihard gokken. Er werd soms gewonnen maar merendeel verloren. Er was er zelfs ééntje die een ganse tafel in beslag nam en ontelbare combinaties speelden. Het ging allemaal zo snel dat je soms het besef niet had hoeveel geld er op een bepaald moment ge- en verspeeld werd. Gokverslaving bestaat dus echt, en je houdt het niet voor mogelijk te weten dat er op een drukke zaterdag soms duizend mensen het casino bezoeken !!

De goesting bleef die avond merkbaar en de groep waagde zich zelfs aan een paar schaarse pasjes op de overvolle, veel te kleine dansvloer in de bar, waar de lokale senioren de plak zwaaiden op dinsdag- en donderdagavond. Bedtijd werd dus naar een iets later tijdstip verschoven.

Woensdag zag er alweer veelbelovend uit met zonnig weer, kalme zee en een aangenaam briesje. Dus trokken we de kaart voor eerst een stevig ontbijt met spek en eieren, om daarna af te dalen naar onze privé-danszaal, waar we een vlotte herhaling kregen van de reeds ingestudeerde stukjes. We liepen bijna op automaat en Swa smeeft nog een toemaatje in de kring. Hij pakte uit met een pittige dico-boogie linedance.

De beats van "ticket to the bleus", beter bekend als "one way ticket", brachten het vuur in onze stijve knoken tot ontbranding en we gingen er tegenaan als jong zot !! Dansen is toch een super heerlijke bezigheid !!

Vòòr het middagmaal nog even een frisse douche en na een lekkere hap was het tijd voor een paar uurtjes individuele vakantie= flaneren langs het strand of op de boulevard. Sommigen hadden fietsen gehuurd, anderen verkozen te wandelen of namen de tram. De meeste dames verkozen een shoppingmoment en de mannen die moesten gewoon mee !!

's Avonds kregen we een ander beeld want dan moesten de dames de heren volgen.

Niet altijd evident en zelfs de lesgevers hadden problemen met de slappe lach. De vermoeidheid liet zich toch al voelen en sommige voetjes vertoonden blaren, maar de stemming week voor geen millimeter want er bestonden pleisters. Vraag het maar aan Nelly en Marleen.

Donderdag begon fris met een betrokken hemel. Het bleef toch de ganse dag droog met een aangename 22°. Vandaag stevenden we af op de afwerking van de volledige leerstof. Door de aangekondigde dansavond in de huisbar verschoven ook de lesuren een weinig en werd er nog tijd voorzien voor de groepsfoto en een aperitiefje.

Swa nam bij deze ook de gelegenheid te baat om afscheid te nemen. Hij zou deze avond al vertrekken om deel te nemen, en een figurantenrol te spelen, in de nieuwe clip van K3. "Gertje, pas op hé jongen, want er komt er ene aan die serieus goed kan dansen !!" En wij zullen er natuurlijk vol verwachting naar uitkijken.

De groepsfoto kreeg door het vroege vertrek van Swa nog een staartje.

Direct na de gemeenschappelijke 'smiley' werden de lesgevers in de bloemetjes gezet. Eigenlijk waren het geen bloemetjes maar snoepjes en die werden heel enthousiast in ontvangst genomen.

We doken vervolgens de zaal in om het programma af te werken, gevolgd door een verkwikkend bad en een uppige maaltijd met aperitief.

Spijtig waren we een beetje te laat voor een leuke plaats in de huisbar en kortbij de dansvloer. Er waren deze keer heel veel geïnteresseerden komen opdagen voor de gezellige dansavond.

Maar muziek kruipt in je knoken en dwingt je uit de zetel. De linedancers onder ons vonden zich dan maar op een vrije plaats in de veranda en huppelden aldaar de stenen uit de vloer.

Vrijdag kwam sneller dan verwacht. Na het ruimen van de kamers verdwenen we voor de laatste keer deze week naar de danskelder. Alle danspassen en figuren werden nog eens haarfijn uitgestippeld en op film vastgelegd. De laatste verbeteringen voor- en nagedanst en de lesgevers zagen dat het goed was. De dansbagage was doorgegeven en perfect begrepen.

De evaluatieformulieren werden keurig ingevuld en we namen samen het laatste middagmaal. Afscheid nemen was kort en krachtig, maar we beloofden ons terug te zien tijdens de reünie. Zo gaat dat nu eenmaal onder dansers, geen vaarwel maar tot ziens.

Nog even meegeven dat de jongste deelnemer/-ster 41 was en de oudste 82. Zo zie je maar dat op dansen geen leeftijd staat !!

Voor U met plezier geschreven. See you !!

Roland